

รายงานสถานการณ์ศัตรูมะพร้าว

วันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๖๐

กลุ่มพยากรณ์และเตือนการระบาดของศัตรูพืช
กองส่งเสริมการอารักขาพืชและจัดการดินปุ๋ย

โทร. ๐ ๒๙๕๕ ๑๕๑๔ โทรสาร ๐ ๒๙๕๕ ๑๕๑๔

E-mail: bio53@hotmail.com, doae_pmd@hotmail.com

๑. สถานการณ์ศัตรูมะพร้าว

จากรายงานของสำนักงานเกษตรจังหวัด ๕๕ จังหวัด ณ วันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๖๐ พื้นที่ปลูกมะพร้าว ๑,๒๕๐,๑๐๔ ไร่ พบการระบาดของศัตรูมะพร้าว ๓ ชนิด ได้แก่ หนอนหัวดำ แมลงดำหนาม และด้วงแรด พื้นที่ระบาดรวม ๑๒๗,๖๗๘ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๑๐.๒๑ ของพื้นที่ปลูก

หนอนหัวดำ* พื้นที่ระบาด ๒๕ จังหวัด จำนวน ๗๖,๖๓๖ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๖.๑๓ ของพื้นที่ปลูก (สัปดาห์ที่ผ่านมา ๗๖,๔๘๔ ไร่) พื้นที่ระบาดเพิ่มขึ้น ๑๕๒ ไร่ โดยพื้นที่ระบาดมาก ๕ อันดับ ได้แก่ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ (๖๒,๕๗๘ ไร่) สุราษฎร์ธานี (๕,๕๓๖ ไร่) ชลบุรี (๒,๗๔๗ ไร่) สมุทรสาคร (๒,๖๒๔ ไร่) และจังหวัดฉะเชิงเทรา (๙๕๓ ไร่)

แมลงดำหนาม** พื้นที่ระบาด ๑๘ จังหวัด จำนวน ๔๗,๖๓๔ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๓.๘๑ ของพื้นที่ปลูก (สัปดาห์ที่ผ่านมา ๔๗,๖๑๕ ไร่) พื้นที่ระบาดเพิ่มขึ้น ๑๙ ไร่ โดยพื้นที่ระบาดมาก ๕ อันดับ ได้แก่ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ (๓๙,๖๒๖ ไร่) ชลบุรี (๒,๔๔๐ ไร่) นครศรีธรรมราช (๑,๖๔๐ ไร่) สุราษฎร์ธานี (๑,๔๒๕ ไร่) และจังหวัดชุมพร (๑,๑๒๒ ไร่)

ด้วงแรด*** พื้นที่ระบาด ๑๗ จังหวัด จำนวน ๓,๖๖๘ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๐.๒๙ ของพื้นที่ปลูก (สัปดาห์ที่ผ่านมา ๓,๖๑๕ ไร่) พื้นที่ระบาดเพิ่มขึ้น ๕๓ ไร่ โดยพื้นที่ระบาดมาก ๕ อันดับ ได้แก่ จังหวัดสุราษฎร์ธานี (๑,๘๔๐ ไร่) สมุทรสาคร (๓๗๔ ไร่) ฉะเชิงเทรา (๓๒๐ ไร่) ประจวบคีรีขันธ์ (๒๕๕ ไร่) และจังหวัดพังงา (๑๙๒ ไร่)

๒. การดำเนินงานควบคุมการระบาด

การควบคุมหนอนหัวดำ

สำนักงานเกษตรจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ดำเนินการถ่ายทอดความรู้เรื่องการป้องกันกำจัดศัตรูมะพร้าว และดำเนินการเพาะเลี้ยงแตนเบียนบราคอน (*Bracon hebetor*) ปล่อยในพื้นที่ที่มีการระบาดของหนอนหัวดำมะพร้าว ภายใต้การดำเนินงานของศูนย์จัดการศัตรูพืชชุมชน จำนวน ๕๐ ศูนย์ ทั่วทั้งจังหวัด โดยได้รับงบประมาณจากกรมส่งเสริมการเกษตร งบพัฒนาจังหวัด และงบจากองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น และใช้สารเคมีอิมามะกิดิน เบนโซเอท (emamectin benzoate) ๑.๙๒ % EC ฉีดเข้าลำต้น อัตรา ๓๐ มิลลิลิตรต่อต้น ในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

สำนักงานเกษตรจังหวัดสุราษฎร์ธานีดำเนินการถ่ายทอดความรู้ และแนะนำเกี่ยวกับเรื่องการป้องกันกำจัดศัตรูมะพร้าว โดยการตัดทางใบที่ถูกหนอนหัวดำทำลายมาเผา ดำเนินการปล่อยแตนเบียนบราคอน (*Bracon hebetor*) แตนเบียนทริโครแกรมมา (*Trichogramma* sp.) และเกษตรกรบางรายได้มีการใช้สารเคมีอิมามะกิดิน เบนโซเอท (emamectin benzoate) ๑.๙๒ % EC ฉีดเข้าลำต้น อัตรา ๓๐ มิลลิลิตรต่อต้น ในพื้นที่ที่มีการระบาด

สำนักงานเกษตรจังหวัดสมุทรสาครดำเนินการถ่ายทอดความรู้ให้กับเกษตรกรเกี่ยวกับการจัดการสวนมะพร้าวเบื้องต้น ปล่อยแตนเบียนบราคอน (*Bracon hebetor*) และฉีดพ่นหนอนหัวดำด้วยเชื้อบีที (*Bacillus thuringiensis*) ในพื้นที่ที่มีการระบาด

สำนักงานเกษตรจังหวัดชลบุรีดำเนินการถ่ายทอดความรู้ให้กับเกษตรกรเกี่ยวกับการจัดการสวนมะพร้าวเบื้องต้น และปล่อยแตนเบียนบราคอน (*Bracon hebetor*) ในพื้นที่ที่มีการระบาด โดยขอรับการสนับสนุนจากศูนย์จัดการศัตรูพืชชุมชน

สำนักงานเกษตรจังหวัดนครปฐมดำเนินการถ่ายทอดความรู้เกี่ยวกับการป้องกันกำจัดศัตรูมะพร้าว โดยการตัดทางใบที่ถูกหนอนหัวดำทำลายมาเผา เพื่อทำลายหนอนหัวดำในระยะไข่ ระยะตัวหนอน ระยะดักแด้ และปล่อยแตนเบียนบราคอน (*Bracon hebetor*) ในพื้นที่ที่มีการระบาด โดยขอรับการสนับสนุนจากศูนย์ส่งเสริมเทคโนโลยีการเกษตรด้านอารักขาพืช จังหวัดสุพรรณบุรี

การควบคุมแมลงดำหนาม

สำนักงานเกษตรจังหวัดชุมพรให้คำแนะนำและถ่ายทอดความรู้การควบคุมเบื้องต้นในการจัดการสวนมะพร้าว โดยตัดทางใบที่ถูกทำลายมาเผา เพื่อทำลายแมลงดำหนามในระยะไข่ ระยะตัวหนอน และระยะดักแด้ ปลอ่ยแตนเบียนอะซีโคเดส (*Asecodes hispinarum*) ในพื้นที่ที่มีการระบาด โดยขอรับการสนับสนุนจากศูนย์ส่งเสริมเทคโนโลยีการเกษตรด้านอารักขาพืช จังหวัดสุราษฎร์ธานี

สำนักงานเกษตรจังหวัดสุราษฎร์ธานีดำเนินการถ่ายทอดความรู้ และให้คำแนะนำเกี่ยวกับการจัดการสวนมะพร้าวเบื้องต้น และมีการปลอ่ยแตนเบียนอะซีโคเดส (*Asecodes hispinarum*) ในพื้นที่ที่มีการระบาด

สำนักงานเกษตรจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ดำเนินการจัดอบรมและถ่ายทอดความรู้ให้กับเกษตรกร เรื่องการจัดการสวนมะพร้าวเบื้องต้น และมีการปลอ่ยแตนเบียนอะซีโคเดส (*Asecodes hispinarum*) ในพื้นที่ที่มีการระบาด

การควบคุมด้วงแรด

สำนักงานเกษตรจังหวัดสมุทรสงคราม และสำนักงานเกษตรจังหวัดสมุทรสาครดำเนินการควบคุมโดยมีการทำกองล่อใช้เชื้อราเมตตาไรเซียม (*Metarhizium anisopliae*) และใช้กับดักฟีโรโมน และมีการแนะนำและถ่ายทอดความรู้การควบคุมเบื้องต้นในการจัดการสวนมะพร้าวให้สะอาด เพื่อไม่ให้เป็นแหล่งแพร่พันธุ์ของด้วงแรดแก่เกษตรกร

สำนักงานเกษตรจังหวัดสุราษฎร์ธานีดำเนินการควบคุมโดยใช้กาดักฟีโรโมน ใช้ตาข่ายดักจับด้วงแรดในระยะตัวเต็มวัย และทำกองล่อโดยใช้เชื้อราเมตตาไรเซียม (*Metarhizium anisopliae*) โดยขอรับการสนับสนุนเชื้อราเมตตาไรเซียม (*Metarhizium anisopliae*) จากศูนย์ส่งเสริมเทคโนโลยีการเกษตรด้านอารักขาพืชจังหวัดสุราษฎร์ธานี

สำนักงานเกษตรจังหวัดประจวบคีรีขันธ์จัดอบรมเกี่ยวกับการเพาะเลี้ยงเชื้อราเมตตาไรเซียม (*Metarhizium anisopliae*) เพื่อนำมาใช้ควบคุมด้วงแรดมะพร้าว และให้คำแนะนำเบื้องต้นในการจัดการสวนมะพร้าวให้สะอาด เพื่อไม่ให้เป็นแหล่งแพร่พันธุ์ของด้วงแรดแก่เกษตรกร เมื่อวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๕๙ ณ ตำบลเกาะหลัก อำเภอเมือง จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

๓. การคาดการณ์

จากข้อมูลการติดตามสถานการณ์ศัตรูมะพร้าวในแปลงติดตามสถานการณ์ศัตรูพืช ยังคงพบการทำลายของหนอนหัวดำแมลงดำหนาม และด้วงแรด ซึ่งพื้นที่ปลูกมะพร้าวส่วนใหญ่อยู่ในเขตภาคใต้ (ฝั่งตะวันออก) มีอุณหภูมิเฉลี่ย ๒๐ - ๓๑ องศาเซลเซียส ความชื้นสัมพัทธ์ ๗๕ - ๘๕ % และมีฝนร้อยละ ๖๐ - ๗๐ ของพื้นที่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา มีฝนร้อยละ ๖๐ - ๗๐) ในช่วงนี้มีปริมาณฝนคงที่ คาดว่าพื้นที่ระบาดจะยังคงอยู่ในระดับคงที่ในสัปดาห์ต่อไป ส่วนในเขตภาคใต้ (ฝั่งตะวันตก) ที่มีพื้นที่การระบาดของศัตรูมะพร้าว มีอุณหภูมิเฉลี่ย ๒๒ - ๓๓ องศาเซลเซียส ความชื้นสัมพัทธ์ ๖๕ - ๗๕ % และมีฝนร้อยละ ๔๐ - ๖๐ ของพื้นที่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา มีฝนร้อยละ ๔๐ - ๖๐) ในช่วงนี้มีปริมาณฝนคงที่ คาดว่าการระบาดของศัตรูมะพร้าวทั้ง ๓ ชนิด จะยังคงอยู่ในระดับคงที่ หรืออาจลดลงเล็กน้อยในสัปดาห์ต่อไป ส่วนพื้นที่ปลูกมะพร้าวในจังหวัดอื่นๆ พบการทำลายของศัตรูมะพร้าวในระดับคงที่

๔. คำแนะนำในการควบคุมการระบาด

การควบคุมหนอนหัวดำมะพร้าว

๑. ตัดทางใบที่ถูกหนอนหัวดำทำลายมาเผา เพื่อทำลายหนอนหัวดำในระยะไข่ ระยะตัวหนอน และระยะดักแด้ โดยเกษตรกรต้องหมั่นเข้าไปสำรวจทางใบมะพร้าวถ้าพบมีการทำลายของหนอนหัวดำให้ตัดทางใบนั้นมาเผาทำลายทันที

๒. พ่นด้วยเชื้อบีที (*Bacillus thuringiensis*) พ่นหนอนที่ฟักออกมาจากไข่ใหม่ จำนวน ๓ ครั้ง แต่แต่ละครั้งห่างกัน ๗ - ๑๐ วัน อัตรา ๘๐ - ๑๐๐ ซีซี ต่อน้ำ ๒๐ ลิตร ผสมด้วยสารจับใบอัตราตามคำแนะนำในฉลาก ไม่ควรพ่นในขณะที่มีแสงแดดจัดเพราะจะทำให้เชื้อบีทีที่อ่อนแอ ควรพ่นช่วงเช้ามืดก่อนเวลา ๑๐.๐๐ น. หรือช่วงเย็นหลังเวลา ๑๖.๐๐ น. และต้องใช้เชื้อบีทีที่ได้รับการขึ้นทะเบียนกับกรมวิชาการเกษตรแล้วเท่านั้น

๓. ปล่อยแตนเบียนไข่ทริโครแกรมมา (*Trichogramma* sp.) เพื่อควบคุมระยะไข่ของหนอนหัวดำ อัตราไร่ละ ๑๐ แผ่น แผ่นละ ๒,๐๐๐ ตัว โดยปล่อย ๑๒ ครั้ง แต่ละครั้งห่างกัน ๑๕ วัน

๔. ปล่อยแตนเบียนบราคอน (*Bracon hebetor*) เพื่อควบคุมระยะหนอน ของหนอนหัวดำ อัตราไร่ละ ๒๐๐ ตัว กระจายทั่วทั้งแปลง โดยปล่อย ๑๒ ครั้ง แต่ละครั้งห่างกัน ๑๕ วัน

๕. ใช้สารเคมีอิมามะกิติน เบนโซเอท (emamectin benzoate) ๑.๙๒ % EC ฉีดเข้าลำต้น อัตรา ๓๐ มิลลิลิตรต่อต้น โดยการเจาะลำต้นมะพร้าวสูงจากพื้นดินประมาณ ๑ เมตร จำนวน ๒ รู ให้อยู่ตรงกันข้ามกัน ใช้ดอกสว่านขนาด ๔ - ๕ หุน เจาะลึก ๑๐ เซนติเมตร ใส่สารละลาย ๑๕ มิลลิลิตร แล้วใช้ดินน้ำมันอุดรูทันที

๖. กรณีมะพร้าวที่มีความสูงน้อยกว่า ๑๒ เมตร มะพร้าวน้ำหอม มะพร้าวกะทิ และมะพร้าวที่ทำน้ำตาล ให้ใช้วิธีการพ่นสารทางใบ โดยเลือกใช้สารชนิดใดชนิดหนึ่งตามคำแนะนำของกรมวิชาการเกษตร ดังนี้

-	ฟลูเบนไดเอไมด์ ๒๐% ดับบลิวจี	อัตรา ๕ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร
-	คลอแรนทรานิลิโพรล ๕.๑๗% เอสจี	อัตรา ๒๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร
-	สปิโนแซด ๑๒% เอสจี	อัตรา ๒๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร
-	ลูเฟนยูรอน ๕% อีซี	อัตรา ๒๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร

การควบคุมแมลงค้ำหนามมะพร้าว

๑. ในมะพร้าวต้นเตี้ย ตัดยอดที่ถูกแมลงกัดกินมาเก็บไข่ หนอนและตัวเต็มวัยไปทำลาย

๒. ปล่อยแตนเบียนแมลงค้ำหนามมะพร้าวอะซีโคเดส (*Asecodes hispinarum*) อัตรา ๕ - ๑๐ มัมมีต่อไร่ ปล่อย ๓ - ๕ ครั้ง แต่ละครั้ง ห่างกัน ๗ - ๑๐ วัน

๓. ในมะพร้าวต้นเตี้ยใช้เชื้อราเขียวเมตาไรเซียม (*Metarhizium anisopliae*) อัตรา ๑ กิโลกรัม ต่อน้ำ ๒๐ ลิตร (นำเชื้อราที่เจริญบนเมล็ดธัญพืชมาขยาย เพื่อแยกกากออกและเอาเฉพาะสปอร์ที่อยู่ในของเหลว) ผสมสารจับใบ พ่นยอดมะพร้าว กำจัดหนอน ดักแด้และตัวเต็มวัยของแมลงค้ำหนามมะพร้าว

๔. อนุรักษ์ศัตรูธรรมชาติ เช่น แมลงหางหนีบ เพื่อกินไข่ และหนอนแมลงค้ำหนามมะพร้าว

การควบคุมด้วงแรดมะพร้าว

๑. เฝ้าหรือฝังซากลำต้นหรือตอของมะพร้าว

๒. เกลี่ยกองซากพืช กองมูลสัตว์ให้กระจายออกโดยมีความสูงไม่เกิน ๑๕ เซนติเมตร

๓. ถ้ามีความจำเป็นต้องกองมูลสัตว์นานเกินกว่า ๒ - ๓ เดือน ควรหมั่นพลิกกลับกอง หรือนำใส่ในถุงปุ๋ยผูกปากให้แน่นและนำไปเรียงซ้อนกันไว้

๔. หมั่นทำความสะอาดบริเวณค่อมะพร้าว ตามโคนทางใบ หากพบรอยแผลเป็นรู ใช้เหล็กแหลมแทงหาด้วงแรด เพื่อกำจัด

๕. การควบคุมโดยใช้กับดักฟีโรโมนล่อจับตัวเต็มวัยมาทำลาย

๖. ทำกองล่อให้ตัวเต็มวัยของด้วงแรดมะพร้าวมาวางไข่ ใช้เชื้อราเมตาไรเซียม (*Metarhizium anisopliae*) ในอัตรา ๔๐๐ กรัมต่อกองล่อ คลุกผสมลงในกองล่อให้ทั่ว

หมายเหตุ จังหวัดที่มีข้อมูลพื้นที่ปลูกมะพร้าว ๕๕ จังหวัด ๒,๒๐๓ ตำบล

* จังหวัดที่มีรายงานข้อมูล ๔๑ จังหวัด ๑,๒๘๘ ตำบล คิดเป็นร้อยละ ๗๔.๕๕ และ ๕๘.๔๗ ตามลำดับ

จังหวัดที่ไม่มีรายงานข้อมูล ๑๔ จังหวัด ๙๑๕ ตำบล คิดเป็นร้อยละ ๒๕.๔๕ และ ๔๑.๕๓ ตามลำดับ

** จังหวัดที่มีรายงานข้อมูล ๔๑ จังหวัด ๑,๒๗๙ ตำบล คิดเป็นร้อยละ ๗๔.๕๕ และ ๕๘.๐๖ ตามลำดับ

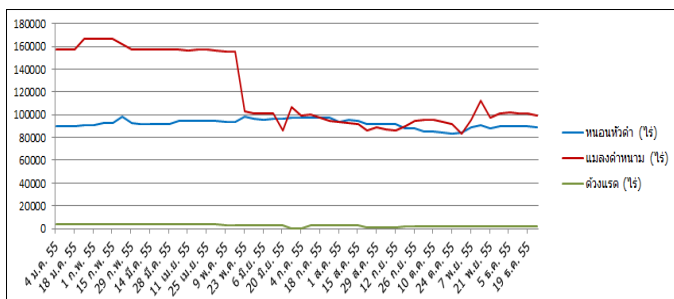
จังหวัดที่ไม่มีรายงานข้อมูล ๑๔ จังหวัด ๙๒๔ ตำบล คิดเป็นร้อยละ ๒๕.๔๕ และ ๔๑.๙๔ ตามลำดับ

*** จังหวัดที่มีรายงานข้อมูล ๔๑ จังหวัด ๑,๒๗๖ ตำบล คิดเป็นร้อยละ ๗๔.๕๕ และ ๕๗.๙๒ ตามลำดับ

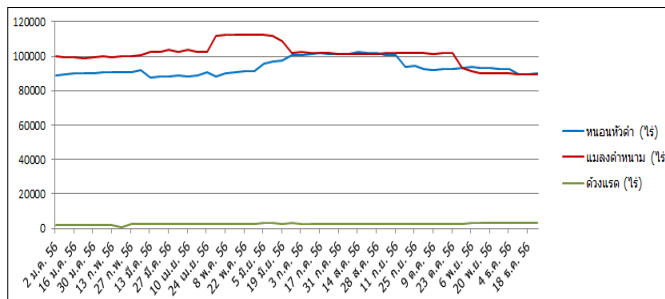
จังหวัดที่ไม่มีรายงานข้อมูล ๑๔ จังหวัด ๙๒๗ ตำบล คิดเป็นร้อยละ ๒๕.๔๕ และ ๔๒.๐๘ ตามลำดับ

รายละเอียดเพิ่มเติม ในรายงานสถานการณ์การระบาดของศัตรูพืชทาง <http://www.doae.go.th> หรือ <http://www.ppsf.doae.go.th>

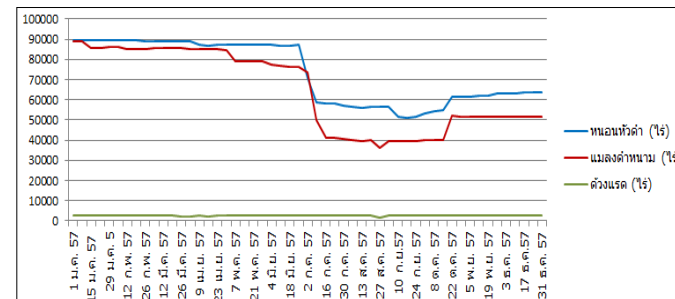
กราฟแสดงสถานการณ์การระบาดของหอนหัวดำ แมลงตำหนาม และด้วงแรดมะพร้าว ปี ๒๕๕๕ - ๒๕๖๐
ภาพรวมทั้งประเทศ

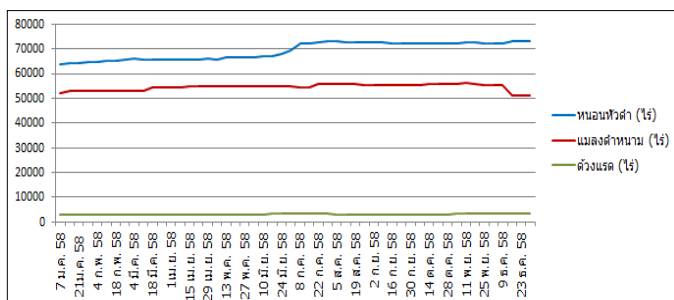
ปี ๒๕๕๕

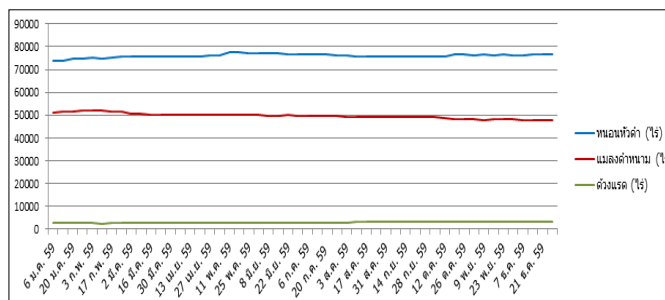
ปี ๒๕๕๖

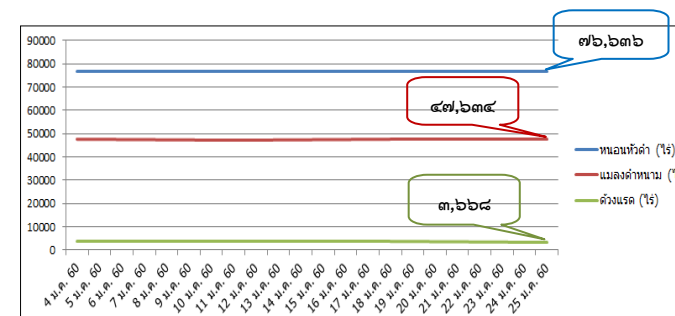
ปี ๒๕๕๗

ปี ๒๕๕๘

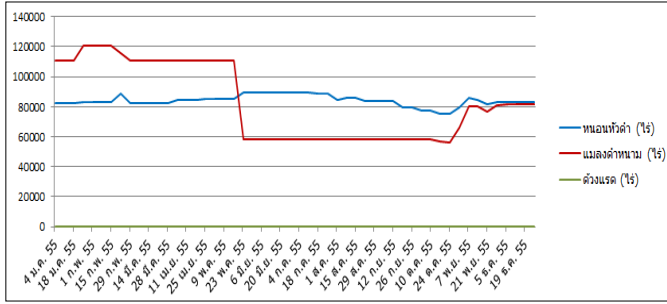

ปี ๒๕๕๙

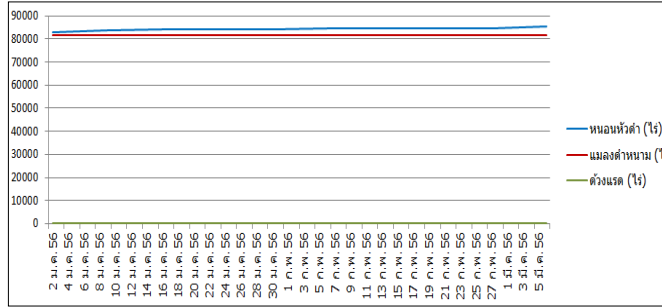

ปี ๒๕๖๐

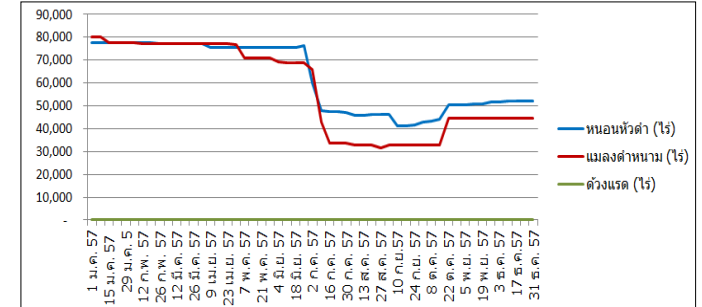
กราฟแสดงสถานการณ์การระบาดของหนองหัวดำ แมลงค้ำหนาม และด้วงแรดมะพร้าว ปี ๒๕๕๕ - ๒๕๖๐
จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

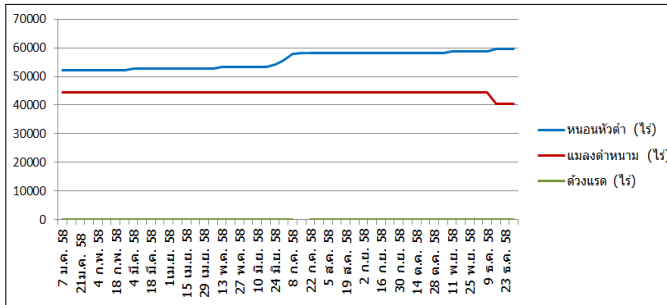
ปี ๒๕๕๕

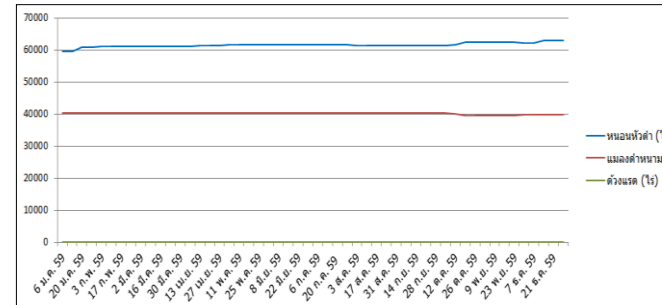
ปี ๒๕๕๖

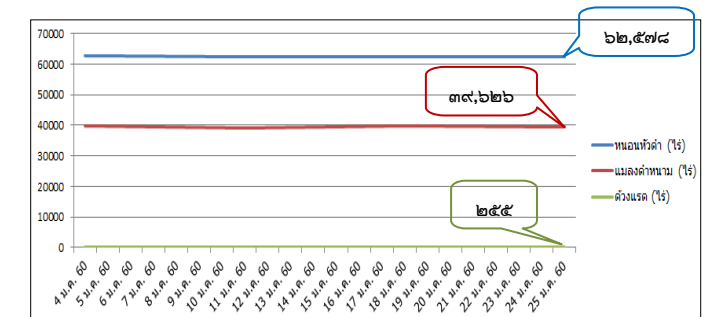
ปี ๒๕๕๗

ปี ๒๕๕๘

ปี ๒๕๕๙

ปี ๒๕๖๐

รายงานสถานการณ์ศัตรูปาล์มน้ำมัน

วันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๖๐

กลุ่มพยากรณ์และเตือนการระบาดของศัตรูพืช

กองส่งเสริมการอารักขาพืชและจัดการดินปุ๋ย

โทร. ๐ ๒๙๕๕ ๑๕๑๔ โทรสาร ๐ ๒๙๕๕ ๑๕๑๔

E-mail: bio53@hotmail.com, doae_pmd@hotmail.com

๑. สถานการณ์ศัตรูปาล์มน้ำมัน

จากรายงานของสำนักงานเกษตรจังหวัด ๖๕ จังหวัด ณ วันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๖๐ พื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมัน ๒,๗๗๐,๓๓๕ ไร่ พบการระบาดของศัตรูปาล์มน้ำมัน ๔ ชนิด ได้แก่ หนอนหัวดำ ตัวแรด ตัวงูหลาบ และหนอนหน้าแมว พื้นที่ระบาดรวม ๙๕๙ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๐.๐๓๔ ของพื้นที่ปลูก

หนอนหัวดำ* พื้นที่ระบาด ๒ จังหวัด จำนวน ๗๓๖ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๐.๐๒๖ ของพื้นที่ปลูก (สัปดาห์ที่ผ่านมา ๘๓๑ ไร่) พื้นที่ระบาดลดลง ๙๕ ไร่ พบพื้นที่ระบาด ได้แก่ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ (๖๙๑ ไร่) และจังหวัดสุราษฎร์ธานี (๔๕ ไร่)

ตัวแรด*** พื้นที่ระบาด ๔ จังหวัด จำนวน ๑๗๓ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๐.๐๐๖ ของพื้นที่ปลูก (สัปดาห์ที่ผ่านมา ๑๗๓ ไร่) พื้นที่ระบาดคงที่ พบพื้นที่ระบาด ได้แก่ จังหวัดชุมพร (๙๘ ไร่) นครศรีธรรมราช, ปัตตานี (๓๐ ไร่) และจังหวัดกระบี่ (๑๕ ไร่)

ตัวงูหลาบ*** พื้นที่ระบาด ๑ จังหวัด จำนวน ๕๐ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๐.๐๐๑ ของพื้นที่ปลูก (สัปดาห์ที่ผ่านมาไม่พบการระบาด) พื้นที่ระบาดเพิ่มขึ้น ๕๐ ไร่ พบพื้นที่ระบาด ได้แก่ จังหวัดชุมพร (๕๐ ไร่)

หนอนหน้าแมว**** ไม่พบการระบาดของหนอนหน้าแมว

๒. การดำเนินงานควบคุมการระบาด

การควบคุมหนอนหัวดำ

สำนักงานเกษตรจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ดำเนินการถ่ายทอดความรู้เรื่องการป้องกันกำจัดศัตรูปาล์มน้ำมัน และดำเนินการเพาะเลี้ยงแตนเบียนบราคอน (*Bracon hebetor*) ปลอ่ยในพื้นที่ที่มีการระบาดของหนอนหัวดำปาล์มน้ำมัน

สำนักงานเกษตรจังหวัดสุราษฎร์ธานีดำเนินการถ่ายทอดความรู้ และแนะนำเกี่ยวกับเรื่องการป้องกันกำจัดศัตรูปาล์มน้ำมัน โดยการตัดทางใบที่ถูหนอนหัวดำทำลายมาเผา และดำเนินการปลอ่ยแตนเบียนบราคอน (*Bracon hebetor*) ในพื้นที่ที่มีการระบาด

การควบคุมตัวแรด

สำนักงานเกษตรจังหวัดชุมพรดำเนินการถ่ายทอดความรู้เรื่องการจัดการสวนปาล์มน้ำมันให้สะอาด เพื่อไม่ให้ เป็นแหล่งแพร่พันธุ์ของตัวแรดแก่เกษตรกร และดำเนินการควบคุมตัวแรดด้วยการทำกองล่อ โดยใช้เชื้อราเมตาไรเซียม (*Metarhizium anisopliae*) และใช้กับดักฟีโรโมน ณ ตำบลวิสัยใต้ อำเภอสวี จังหวัดชุมพร

สำนักงานเกษตรจังหวัดนครศรีธรรมราชดำเนินการควบคุมโดยใช้กับดักฟีโรโมน ใช้ตาข่ายดักจับตัวแรดในระยะ ตัวเต็มวัย และทำกองล่อโดยใช้เชื้อราเมตาไรเซียม (*Metarhizium anisopliae*) โดยขอรับการสนับสนุนเชื้อราเมตาไรเซียม (*Metarhizium anisopliae*) จากศูนย์ส่งเสริมเทคโนโลยีการเกษตรด้านอารักขาพืชจังหวัดสุราษฎร์ธานี

สำนักงานเกษตรจังหวัดปัตตานีให้คำแนะนำเบื้องต้นในการจัดการสวนมะพร้าวให้สะอาด เพื่อไม่ให้ เป็นแหล่งแพร่พันธุ์ของตัวแรดแก่เกษตรกร

การควบคุมตัวงูหลาบ

สำนักงานเกษตรจังหวัดชุมพรดำเนินการถ่ายทอดความรู้เรื่องการจัดการสวนปาล์มน้ำมันให้สะอาด เพื่อไม่ให้ เป็นแหล่งแพร่พันธุ์ของตัวงูหลาบแก่เกษตรกร และดำเนินการควบคุมตัวงูหลาบด้วยการทำกองล่อ โดยใช้เชื้อราเมตาไรเซียม (*Metarhizium anisopliae*) ในอัตรา ๔๐๐ กรัมต่อกองล่อ คลุกผสมลงในกองล่อให้ทั่ว และใช้ตาข่ายดักตัวเต็มวัยมาทำลาย

๓. การคาดการณ์

จากข้อมูลการติดตามสถานการณ์ศัตรูปาล์มน้ำมันในแปลงติดตามสถานการณ์ศัตรูพืช ยังคงพบการทำลายของหนอนหัวดำ ตัวแรด และตัวงูหลาบ แต่ไม่พบการทำลายของหนอนหน้าแมว ซึ่งพื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมันส่วนใหญ่อยู่ในเขตภาคใต้ (ฝั่งตะวันออก) มีอุณหภูมิเฉลี่ย ๒๐ - ๓๑ องศาเซลเซียส ความชื้นสัมพัทธ์ ๗๕ - ๘๕ % และมีฝนร้อยละ ๖๐ - ๗๐ ของพื้นที่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา มีฝนร้อยละ ๖๐ - ๗๐) ส่วนในเขตภาคใต้ (ฝั่งตะวันตก) ที่มีพื้นที่การระบาดของศัตรูปาล์มน้ำมัน มีอุณหภูมิเฉลี่ย ๒๒ - ๓๓ องศาเซลเซียส ความชื้นสัมพัทธ์ ๖๕ - ๗๕ % และมีฝนร้อยละ ๔๐ - ๖๐ ของพื้นที่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา มีฝนร้อยละ ๔๐ - ๖๐) ในช่วงนี้มีปริมาณฝนคงที่ คาดว่าพื้นที่ระบาดจะยังคงอยู่ในระดับคงที่ หรือลดลงเล็กน้อยในสัปดาห์ต่อไป ส่วนพื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมันในจังหวัดอื่นๆ ไม่พบการทำลายของศัตรูปาล์มน้ำมัน

๔. คำแนะนำในการควบคุมการระบาด

กรมส่งเสริมการเกษตรแนะนำให้เกษตรกรป้องกันกำจัดศัตรูในปาล์มน้ำมัน โดยประยุกต์จากวิธีการป้องกันกำจัดหนอนหัวดำมะพร้าว และตัวแรดมะพร้าว เพื่อทำการควบคุมการระบาดเบื้องต้นจนกว่าจะได้ผลงานวิจัยอย่างเป็นทางการ ดังนี้

การควบคุมหนอนหัวดำปาล์มน้ำมัน

๑. ตัดทางใบที่ถูกทำลายแล้วนำไปเผาทันที

๒. พ่นด้วยเชื้อ *Bacillus thuringiensis* (Bt) ที่ได้มาตรฐานและผ่านการขึ้นทะเบียนชีวภัณฑ์จากกรมวิชาการเกษตรแล้ว อัตรา ๑๐๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร พ่นช่วงเย็นหลีกเลี่ยงแสงแดด

๓. ปล่อยแตนเบียนหนอน *Bracon hebetor* ในอัตรา ๒๐๐ ตัวต่อไร่ และปล่อยแตนเบียนไข่ *Trichogramma* sp. อัตรา ๑๐ แผ่นต่อไร่ หรือ ๒๐,๐๐๐ ตัวต่อไร่

๔. ใช้สารเคมี emamectin benzoate ๑.๙๒ % อีซี ฉีดเข้าลำต้น อัตรา ๓๐ มิลลิลิตรต่อต้น และพ่นทางใบด้วยสารเคมี flubendiamide ๒๐% ดับบลิวจี อัตรา ๕ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร

มาตรการในการดำเนินการควบคุมหนอนหัวดำ ดังนี้

มาตรการที่ ๑ ฝ้าระวังสถานการณ์การระบาด โดยสำนักงานเกษตรจังหวัดทุกจังหวัดที่มีพื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมัน ทั้งที่ปลูกเป็นแปลงเดี่ยวหรือปลูกร่วมกับมะพร้าว หรือมีพื้นที่ปลูกมะพร้าวใกล้เคียง กำหนดเป็นพื้นที่ฝ้าระวัง ให้สำรวจติดตามสถานการณ์ และรายงานกรมส่งเสริมการเกษตรทุกสัปดาห์ หากพบการเข้าทำลายต้องให้คำแนะนำเบื้องต้นแก่เกษตรกรทันที และขอความร่วมมือเกษตรกรผู้ปลูกปาล์มน้ำมัน ทูกราย สำรวจติดตามสถานการณ์ในพื้นที่ตนเอง หากพบการเข้าทำลายให้ตัดใบปาล์มน้ำมันเผาทำลายทันที ไม่ควรตัดแล้วทิ้งไว้ในพื้นแปลง เนื่องจากแมลงยังคงมีชีวิตและสามารถเคลื่อนย้ายไปทำลายใบอื่นได้ ในกรณีที่เกษตรกรต้องการป้องกันการเข้าทำลายไว้ก่อนสามารถใช้วิธีการอื่นร่วมด้วย เช่น การปล่อยแตนเบียนควบคุมปริมาณ หรือการใช้สารเคมีฉีดเข้าลำต้นหรือพ่นบริเวณทรงพุ่ม โดยขอคำแนะนำและการสนับสนุน แตนเบียนได้จากสำนักงานเกษตรจังหวัดที่ตั้งแปลง

มาตรการที่ ๒ จำกัดดวงพื้นที่ระบาดในพื้นที่วิกฤตและพื้นที่เสี่ยง โดยสำนักงานเกษตรจังหวัดสุราษฎร์ธานี ร่วมกับกรมส่งเสริมการเกษตร ดำเนินการจำกัดพื้นที่การระบาดของหนอนหัวดำในพื้นที่ตำบลขุนทะเล อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่เป็นพื้นที่วิกฤต (พบการระบาดรุนแรง) และพื้นที่เสี่ยง (พื้นที่บริเวณใกล้เคียง) ไม่ให้หนอนหัวดำระบาดขยายพื้นที่ออกไป ด้วยการตัดวงจรการเจริญเติบโตของแมลงทุกระยะ โดยจัดทำเป็นพื้นที่ต้นแบบการควบคุมหนอนหัวดำในปาล์มน้ำมัน เพื่อให้เกษตรกรผู้ปลูกปาล์มน้ำมันได้ศึกษาและนำไปดำเนินการในพื้นที่ของตน

การควบคุมตัวแรดปาล์มน้ำมัน

๑. เฝ้าหรือฝังซากลำต้นหรือตอของมะพร้าว

๒. เกลี่ยกองซากพืช กองมูลสัตว์ให้กระจายออกโดยมีความสูงไม่เกิน ๑๕ เซนติเมตร

๓. ถ้ามีความจำเป็นต้องกองมูลสัตว์นานเกินกว่า ๒ - ๓ เดือน ควรหมั่นพลิกกลับกอง หรือนำใส่ในถุงปุ๋ยผูกปากให้แน่น และนำไปเรียงซ้อนกันไว้

๔. หมั่นทำความสะอาดบริเวณคอปาล์มน้ำมัน ตามโคนทางใบ หากพบรอยแผลเป็นรู ใช้เหล็กแหลมแทงหาดังแรดเพื่อกำจัด

๕. การควบคุมโดยใช้กับดักฟีโรโมนล่อจับตัวเต็มวัยมาทำลาย

๖. ทำกองล่อให้ตัวเต็มวัยของด้วงแรดปาล์มน้ำมันมาวางไข่ ใช้เชื้อราเมตตาโรเซียม (*Metarhizium anisopliae*) ในอัตรา ๔๐๐ กรัมต่อกองล่อ คลุกผสมลงในกองล่อให้ทั่ว

หมายเหตุ จังหวัดที่มีข้อมูลพื้นที่ปลูกมะพร้าว ๖๔ จังหวัด ๑,๙๘๘ ตำบล

* จังหวัดที่มีรายงานข้อมูล ๔๖ จังหวัด ๑,๑๔๓ ตำบล คิดเป็นร้อยละ ๗๐.๗๗ และ ๕๖.๕๓ ตามลำดับ

จังหวัดที่ไม่มีรายงานข้อมูล ๑๘ จังหวัด ๘๔๕ ตำบล คิดเป็นร้อยละ ๒๙.๒๓ และ ๔๓.๔๗ ตามลำดับ

** จังหวัดที่มีรายงานข้อมูล ๔๖ จังหวัด ๑,๑๔๓ ตำบล คิดเป็นร้อยละ ๗๐.๗๗ และ ๕๖.๕๓ ตามลำดับ

จังหวัดที่ไม่มีรายงานข้อมูล ๑๘ จังหวัด ๘๔๕ ตำบล คิดเป็นร้อยละ ๒๙.๒๓ และ ๔๓.๔๗ ตามลำดับ

*** จังหวัดที่มีรายงานข้อมูล ๔๖ จังหวัด ๑,๑๔๐ ตำบล คิดเป็นร้อยละ ๗๐.๗๗ และ ๕๖.๓๘ ตามลำดับ

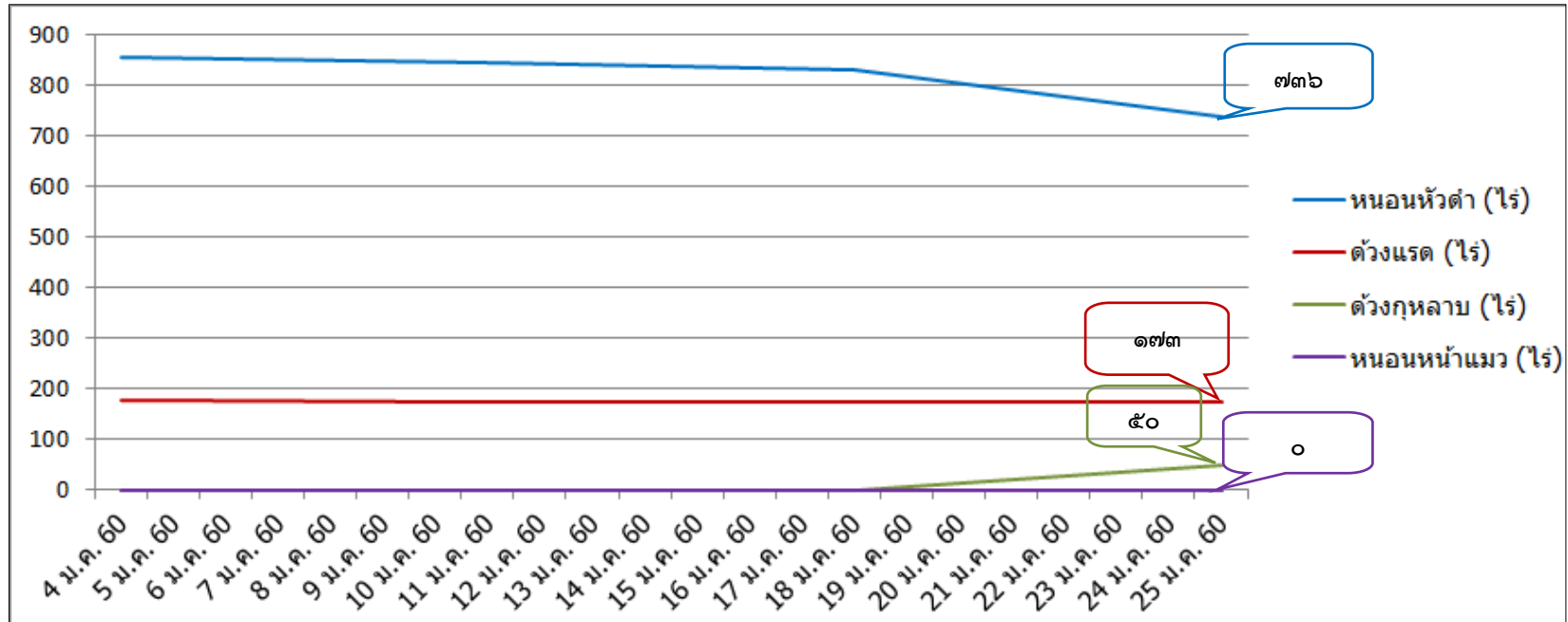
จังหวัดที่ไม่มีรายงานข้อมูล ๑๘ จังหวัด ๘๘๒ ตำบล คิดเป็นร้อยละ ๒๙.๒๓ และ ๔๓.๖๒ ตามลำดับ

**** จังหวัดที่มีรายงานข้อมูล ๔๖ จังหวัด ๑,๑๔๐ ตำบล คิดเป็นร้อยละ ๗๐.๗๗ และ ๕๖.๓๘ ตามลำดับ

จังหวัดที่ไม่มีรายงานข้อมูล ๑๘ จังหวัด ๘๘๒ ตำบล คิดเป็นร้อยละ ๒๙.๒๓ และ ๔๓.๖๒ ตามลำดับ

รายละเอียดเพิ่มเติม ในรายงานสถานการณ์การระบาดของศัตรูพืชทาง <http://www.doe.go.th> หรือ <http://www.ppsf.doe.go.th>

กราฟแสดงสถานการณ์การระบาดของหนองหัวดำ ตั๊กแรด ตั๊กกุหลาบ และหนองหน้าแมวป่าลุ่มน้ำมัน ปี ๒๕๖๐
ภาพรวมทั้งประเทศ

รายงานสถานการณ์ศัตรูยางพารา

วันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๖๐

กลุ่มพยากรณ์และเตือนการระบาดของศัตรูพืช
กองส่งเสริมการอารักขาพืชและจัดการดินปุ๋ย

โทร. ๐ ๒๙๕๕ ๑๕๑๔ โทรสาร ๐ ๒๙๕๕ ๑๕๑๔

E-mail: bio53@hotmail.com, doae_pmd@hotmail.com

๑. สถานการณ์ศัตรูยางพารา

จากรายงานของสำนักงานเกษตรจังหวัด ๖๓ จังหวัด ณ วันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๖๐ พื้นที่ปลูกยางพารา ๑๗,๙๕๔,๙๐๕ ไร่ พบการระบาดของศัตรูยางพารา ๑ ชนิด ได้แก่ โรครากขาว พื้นที่ระบาดรวม ๔๖๑ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๐.๐๐๒ ของพื้นที่ปลูก

*โรครากขาว พื้นที่ระบาด ๖ จังหวัด จำนวน ๔๖๑ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๐.๐๐๒ ของพื้นที่ปลูก (สัปดาห์ที่ผ่านมา ๔๕๙ ไร่) พื้นที่ระบาดเพิ่มขึ้น ๒ ไร่ พบพื้นที่ระบาด ได้แก่ สุราษฎร์ธานี (๓๓๓ ไร่) ปัตตานี (๗๒ ไร่) สงขลา (๒๕ ไร่) นราธิวาส (๑๙ ไร่) ยะลา (๑๐ ไร่) และจังหวัดนครพนม (๒ ไร่)

๒. การดำเนินงานควบคุมการระบาด

การควบคุมโรครากขาว

สำนักงานเกษตรจังหวัดสุราษฎร์ธานีดำเนินการถ่ายทอดความรู้ และให้คำแนะนำเกี่ยวกับเรื่องการป้องกันกำจัดศัตรูยางพารา โดยชุดคู่มือบริเวณต้นที่เป็นโรค ขนาดคูกว้าง ๓๐ เซนติเมตร ลึก ๖๐ เซนติเมตร ไปทางหัวและท้ายในแถวเดียวกัน ข้างละ ๒ ต้น และกึ่งกลางระหว่างแถวข้างเคียงกับแถวถัดไปทั้งสองข้างเพื่อป้องกันไม่ให้โรคแพร่ระบาดไปยังต้นอื่น โดยการสัมผัสกันของราก และขุดลอกคูทุกปีในพื้นที่ที่มีการระบาด

สำนักงานเกษตรจังหวัดปัตตานีดำเนินการถ่ายทอดความรู้ให้กับเกษตรกรเกี่ยวกับการจัดการสวนยางพาราเบื้องต้น แนะนำให้เกษตรกรปลูกยางพาราพันธุ์ต้านทานโรค และผลิตเชื้อราไตรโคเดอร์มาใช้ควบคุมการระบาดของโรครากขาว ในยางพารา

สำนักงานเกษตรจังหวัดสงขลาให้คำแนะนำเกี่ยวกับการจัดการสวนยางพาราให้สะอาดแก่เกษตรกร และส่งเสริมให้เกษตรกรผลิตเชื้อราไตรโคเดอร์มาผสมกับปุ๋ยหมัก เพื่อใช้ควบคุมการระบาดของโรครากขาวในยางพารา

๓. การคาดการณ์

จากข้อมูลการติดตามสถานการณ์ศัตรูยางพาราในแปลงติดตามสถานการณ์ศัตรูพืช ยังคงพบการทำลายของโรครากขาว ซึ่งพื้นที่ปลูกยางพาราส่วนใหญ่อยู่ในเขตภาคใต้ (ฝั่งตะวันออก) มีอุณหภูมิเฉลี่ย ๒๐ - ๓๑ องศาเซลเซียส ความชื้นสัมพัทธ์ ๗๕ - ๘๕ % และมีฝนร้อยละ ๖๐ - ๗๐ ของพื้นที่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา มีฝนร้อยละ ๖๐ - ๗๐) ส่วนในเขตภาคใต้ (ฝั่งตะวันตก) มีอุณหภูมิเฉลี่ย ๒๒ - ๓๓ องศาเซลเซียส ความชื้นสัมพัทธ์ ๖๕ - ๗๕ % และมีฝนร้อยละ ๔๐ - ๖๐ ของพื้นที่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา มีฝนร้อยละ ๔๐ - ๖๐) ในช่วงนี้มีปริมาณฝนคงที่ คาดว่าพื้นที่ระบาดจะยังคงอยู่ในระดับคงที่ หรือเพิ่มขึ้นเล็กน้อย ในสัปดาห์ต่อไป ส่วนพื้นที่ปลูกยางพาราในจังหวัดอื่นๆ เริ่มพบการเข้าทำลายของโรครากขาวในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ คาดว่าพื้นที่ระบาดจะยังคงที่ในสัปดาห์ต่อไป

๔. คำแนะนำในการควบคุมการระบาด

การควบคุมโรครากของยางพารา ตามคำแนะนำของสถาบันวิจัยยาง กรมวิชาการเกษตร

การป้องกันกำจัดโรครากให้ประสบผลสำเร็จ ต้องเริ่มตั้งแต่การเตรียมปลูก ไปจนถึงหลังปลูก หรือระยะที่ต้นยางพารา ให้ผลผลิตแล้ว ดังนี้

ก่อนปลูก

๑. การเตรียมพื้นที่ปลูกยางควรทำลายตอไม้ ท่อนไม้เก่าออกให้หมด ไถพลิกหน้าดินตากแดด เพื่อกำจัดเชื้อราที่เจริญอยู่ในดินและในเศษไม้เล็กๆ ที่หลงเหลืออยู่ในดิน

๒. ในแหล่งที่มีโรคระบาด หลังการเตรียมดินควรปล่อยพื้นที่ว่างไว้ประมาณ ๑ - ๒ ปี หรือปลูกพืชคลุมดินตระกูลถั่ว เพื่อปรับสภาพดินให้เหมาะสมกับการเจริญเติบโตของพืชและจุลินทรีย์ในดินบางชนิดที่เป็นพิษต่อเชื้อราสาเหตุโรคราก

๓. แปลงยางที่มีประวัติการเป็นโรครากมาก่อน แนะนำให้ใช้กัมมะถันผงผสมดินในหลุมปลูก ๒๔๐ กรัมต่อหลุม เพื่อปรับสภาพ pH ดินให้เป็นกรด เหมาะต่อการเจริญของเชื้อราบางชนิดที่เป็นปฏิปักษ์ต่อโรครากขาว และป้องกันการเจริญของเชื้อราสาเหตุโรครากเข้าทำลายรากยาง

หลังปลูก

๑. หลังจากปลูกยางไปแล้ว ๑ ปีควรตรวจหาต้นเป็นโรครากอย่างสม่ำเสมอ ในพื้นที่ที่ไม่เคยปรากฏโรคราก ควรตรวจปีละ ๑ - ๒ ครั้ง ในพื้นที่ที่เคยเป็นโรครากมาก่อน ควรตรวจซ้ำทุก ๓ เดือน ต้นที่เป็นโรคสังเกตได้จากพุ่มใบที่มีอาการใบเหลืองผิดปกติ ควรขุดดูที่โคนต้นและรากหากพบเส้นใยของเชื้อราสาเหตุของโรคควรกำจัดเสีย

๒. ต้นยางอายุน้อยกว่า ๓ ปี ขึ้นไป ที่เป็นโรครากควรขุดเผาทำลายให้หมดเพื่อยับยั้งการระบาดของโรค

๓. ต้นยางอายุมากกว่า ๓ ปี ขึ้นไป ควรขุดคูล้อมบริเวณต้นเป็นโรค (ขนาดคูกว้าง ๓๐ เซนติเมตร ลึก ๖๐ เซนติเมตร) ไปทางหัวและท้ายในแถวเดียวกัน ข้างละ ๒ ต้น และกึ่งกลางระหว่างแถวข้างเคียงกับแถวถัดไปทั้งสองข้างเพื่อป้องกันไม่ให้โรคแพร่ระบาดไปยังต้นอื่นโดยการสัมผัสกันของราก และขุดลอกคูทุกปี

๔. ไม่ควรปลูกพืชร่วม หรือพืชแซมที่เป็นพืชอาศัยของโรครากในพื้นที่หรือหลุมปลูกที่เคยเป็นโรคราก

๕. ใช้สารเคมีสำหรับรักษาต้นที่เป็นโรคเพียงเล็กน้อย และใช้กับต้นข้างเคียงเพื่อป้องกันโรค ใช้วิธีการขุดร่องเล็กๆ รอบโคนต้น กว้าง ๑๕ - ๒๐ เซนติเมตร เทสารเคมีลงในร่องรอบโคนต้น ใช้สารเคมีทุก ๖ เดือน เป็นเวลา ๒ ปี โดยเลือกใช้สารชนิดใดชนิดหนึ่งตามคำแนะนำของกรมวิชาการเกษตร ดังนี้

- ไตรเดอร์มอร์ฟ ๗๕% อีซี	อัตรา ๑๐ - ๒๐ ซีซีต่อน้ำ ๑ - ๒ ลิตรต่อต้น
- ไฮโปรโคนาโซล ๑๐% เอสแอล	อัตรา ๑๐ - ๒๐ ซีซีต่อน้ำ ๑ - ๒ ลิตรต่อต้น
- โพรพิโคนาโซล ๒๕% อีซี	อัตรา ๓๐ ซีซีต่อน้ำ ๓ ลิตรต่อต้น
- เฮกซะโคนาโซล ๕% อีซี	อัตรา อัตรา ๑๐ - ๒๐ ซีซีต่อน้ำ ๒ ลิตรต่อต้น
- เฟนิโคลนิล ๔๐% เอฟเอส	อัตรา ๔ - ๘ กรัมต่อน้ำ ๓ ลิตรต่อต้น

หมายเหตุ จังหวัดที่มีข้อมูลพื้นที่ปลูกยางพารา ๖๓ จังหวัด ๓,๐๘๑ ตำบล

* จังหวัดที่มีรายงานข้อมูล ๔๗ จังหวัด ๑,๕๖๕ ตำบล คิดเป็นร้อยละ ๗๔.๖๐ และ ๕๐.๘๐ ตามลำดับ

จังหวัดที่ไม่มีรายงานข้อมูล ๑๖ จังหวัด ๑,๕๑๖ ตำบล คิดเป็นร้อยละ ๒๕.๔๐ และ ๔๙.๒๐ ตามลำดับ

รายละเอียดเพิ่มเติม ในรายงานสถานการณ์การระบาดของศัตรูพืชทาง <http://www.doae.go.th> หรือ <http://www.ppsf.doae.go.th>

กราฟแสดงสถานการณ์การระบาดของโรคหัดขาวยางพารา ปี ๒๕๖๐

